

Δεύτε ιδωμεν πιστοί..., χωρίς Χριστό; (Σωτήριος Σαρβάνης, Φοιτητής Θεολογίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Όλοι οι άνθρωποι, με τη γέννηση ενός μελλοντικού βασιλιά, έχουν την εντύπωση πως γεννιέται μέσα στην πολυτέλεια, στην καλύτερη μαιευτική κλινική, από τους καλύτερους γιατρούς και μαιευτήρες του κόσμου. Ένα παιδί που θα αποτελέσει στο μέλλον την ελπίδα ενός καλύτερου αύριο για τη συγκεκριμένη χώρα. Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε για έναν βασιλιά. Για τον Βασιλιά της Ανάστασης, της Ελπίδας και της Αγάπης, τι γνωρίζουμε;

Χιλιάδες χρόνια πριν, σε μια μικρή πόλη, σε αυτήν που **«δεν είναι η μικρότερη ανάμεσα στους ηγεμόνες του Ιούδα, γιατί από αυτήν θα έρθει ένας Κυβερνήτης που θα ποιμάνει τον λαό του Θεού, Ισραήλ»** (προφ. Μιχαίας), τη Βηθλεέμ, γεννήθηκε ο Βασιλιάς της Ελπίδας για τη σωτηρία του κόσμου και την αιώνια ζωή, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Δεν γεννήθηκε, ούτε στο καλύτερο πανδοχείο της περιοχής ούτε σε κάποια καλή μαιευτική κλινική της εποχής, αλλά σε έναν στάβλο. Είναι **«ο αχώρητος παντί»**. Μέσα σε αυτόν τον στάβλο, γεννήθηκε Αυτός που με τόση αγάπη και υπομονή δίδαξε σε όλους μας τον Θείο Λόγο. Αυτός που μας καθοδήγησε με τη διδασκαλία Του και μας έβαλε στο δίλημμα, να διαλέξουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό, στο ωφέλιμο και το ανώφελο. Αυτός, που στο τέλος, επωμίστηκε με το Πάθος Του τις αμαρτίες του κόσμου. Είναι, **«ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου»**, και -στο τέλος- ο **«αναστάς εκ των νεκρών»**.

Δυστυχώς, μέσα στον σκοτεινό κόσμο που ζούμε, σ' έναν κόσμο που κυριαρχεί το μίσος, η αδικία, η διχόνοια, το κακό συμφέρον, πολλοί άνθρωποι, που δεν φοβούνται να μαρτυρούν την πίστη τους, ακόμα προσπαθούν να ψάξουν το **«άστρο της Βηθλεέμ.»** Αυτό που θα τους οδηγήσει στον νεογέννητο Χριστό μας. Όλοι οι άνθρωποι έχουν τυφλωθεί από τα **«καλά και συμφέροντα»** της υλικής ζωής και δεν μπορούν να βρουν αυτό το φως. Το φως που θα τους οδηγήσει στην Αιώνια Χαρά, στην Ελπίδα για την Αιώνια Ζωή και στον **«ορισμό της Αγάπης»**, τον Κύριό μας, της οποίας την αληθινή έννοια, δεν μπορεί κάποιος να τη βρει στον κόσμο του σήμερα, στον οποίο κυριαρχεί ο καταναλωτισμός και ο υλισμός, βάζοντας την πνευματική αγάπη στο περιθώριο.

Υπάρχει όμως και κάτι χειρότερο. Να κάνουμε Χριστούγεννα χωρίς Χριστό! Σαν να μας λέει ο Χριστός: **«Γιορτάζεις για μένα, χωρίς εμένα.»** Είναι τόσο τραγικό, ιδίως στη δύσκολη εποχή που ζούμε, να εορτάζουμε τα Χριστούγεννα, χωρίς τον ίδιο τον Κύριό μας, μέσα στην καρδιά μας. Αυτά που μας απασχολούν είναι τα ρεβεγιόν, πού θα διασκεδάσουμε, τι δώρο θα μας φέρει ο «Άη-Βασίλης»... Και το χειρότερο; Από ανθρώπους που συμμετέχουν στην ενεργή ζωή της Εκκλησίας και στα μυστήριά της και μάλιστα δηλώνοντας ότι είναι **«αφοσιωμένοι χριστιανοί»**. Θεωρούν ότι το να πας Εκκλησία τα Χριστούγεννα, είναι πλέον κάτι το πεπερασμένο, κάτι που το έκαναν μια φορά κι έναν καιρό οι άνθρωποι πριν από αυτούς. Για προσφορά και αγάπη προς τον συνάνθρωπό τους; Ούτε λόγος! Χριστούγεννα γι' αυτούς, είναι το στόλισμα του δέντρου και (το πολύ-πολύ) να τοποθετήσουν και μια φάτνη, **«έτσι για το έθιμο»**. Πέρα από αυτό, τίποτε άλλο!

«Μήπως έχουμε και εμείς την ευθύνη αυτής της κατάστασης; Μήπως δεν κάνουμε κάτι σωστά;» Είναι μερικά από τα ερωτήματα που θέτουν οι αληθινοί πιστοί. Η

αλήθεια είναι ότι, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, η συστηματική κατήχηση των πιστών έχει μπει στο περιθώριο, αφήνοντάς τους ταυτόχρονα σε πλήρη άγνοια των πραγμάτων της ζωής της Εκκλησίας. Η συστηματική κατήχηση (κύκλος μελέτης Αγ. Γραφής, κατηχητικά σχολεία, κλπ.) έχει μπει στο περιθώριο και αντικαταστάθηκε με το απλό και άτυπο **«κυριακάτικο κήρυγμα»**, χωρίς να τονίζονται όσο πρέπει οι αλήθειες της πίστης μας. Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι πιστεύουν. Δεν ξέρουν τι ζουν την ώρα της Θείας Λειτουργίας. Η άγνοια είναι αυτή που τους οδηγεί μακριά από το «άστρο της Βηθλεέμ» και παίρνουν τον άλλο δρόμο. Εάν συμβαίνει αυτό, πώς θα καταλάβουν το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων; Τα δέντρα και τα λαμπιόνια, τα δώρα του «Αη-Βασίλη» και τα ρεβεγιόν, δεν κάνουν τα Χριστούγεννα. Η **Γέννηση του Θεανθρώπου Χριστού** είναι τα Χριστούγεννα.

«Δεύτε ίδωμεν πιστοί...» θα ψάλλουμε όλοι μαζί την ημέρα των Χριστουγέννων. Ταυτόχρονα μας δίνεται μια πρόσκληση. Μια πολύ όμορφη πρόσκληση: **«πού εγεννήθη ο Χριστός;»**. Επίσης, θα **«ακολουθήσωμεν λοιπόν, ένθα οδεύει ο αστήρ...»**. Να ακολουθήσουμε το άστρο της Βηθλεέμ, που θα μας οδηγήσει σε Αυτόν που θα αποτελέσει στο μέλλον τη Ζωή, την Ανάσταση και την Ελπίδα του κόσμου για τη σωτηρία του, Σε Αυτόν που θα «σπείρει» στις ψυχές των διψασμένων ανθρώπων το **«Θείο Σιτάρι»**, τον **Λόγο του Θεού**, αρκεί εμείς να Τον ακούσουμε, να Τον νιώσουμε, να Τον αγαπήσουμε. Ας κάνουμε την καρδιά μας μια μικρή και ζεστή φάτνη για να γεννηθεί μέσα μας ο μικρός Χριστός, ο **«αχώρητος παντί»** και το άστρο της Βηθλεέμ να είναι το φως που θα φωτίζει το σκοτεινό μονοπάτι της ζωής μας. **«Δεύτε ίδωμεν πιστοί, πού εγεννήθη ο Χριστός, ακολουθήσωμεν λοιπόν, ένθα οδεύει ο αστήρ...»**.